

set. Si autem beneficium non est causa lucrandarum distributionum, non sunt hae consequenter beneficii fructus; sed Pontifex Conventus et Capitula suspendit a beneficii fructibus; ergo non a distributionibus quotidianis. 3. Si admittamus, suspensos a perceptione beneficiorum suspensas etiam esse ab distributionibus quotidianis, suspensi censendi sunt etiam ab aliis incertis distributionibus, et quidem ob idem adversariorum argumentum. Ideo enim Canonici ex. gr. illas distributiones percipiunt quia habent beneficii titulum, sin minus functiones illas in choro agere non possent, neque distributiones illas ut Canonici et Beneficarii lucrari. At has ab suspensione eximunt adversarii nostri, ergo et alias omnes eximere debent.

Hinc, ut huic capiti finem imponamus, Capitula et Conventus Ecclesiarum et Monasteriorum alii-que omnes, qui ad illarum seu illorum regimen et administrationem recipiunt Episcopos aliosve Praelatos de praedictis Ecclesiis seu Monasteriis apud eandem sanctam Sedem quovis modo provisos, antequam ipsi exhibuerint literas Apostolicas de sua promotione, incurrunt tantummodo suspensionem a fructibus suorum beneficiorum quae capitulariter, et communiter possident, si agatur de Capitulis et Conventibus.

Non autem ab fructibus beneficiorum, quae singuli possideant,

neque ab incertis stolae, aliorum-que officiorum redditibus, neque ab distributionibus quotidianis quocumque ex fonte originem ducant, sed neque exinde ab beneficiorum administratione removentur.

Alii vero omnes qui de Capituli aut Conventus gremio non sunt, incurrunt unam suspensionem a perceptione fructuum suorum beneficiorum quae singulariter possident.

Ea vero quae ad officia pertinent, et alia beneficiis adnexa iura, omnino intacta pro omnibus manent, cum in lege de unica suspensione a perceptione fructuum beneficiorum sermo sit: *odia autem restringi, favores convenit ampliari.*

Relate ad huius suspensionis cessationem advertendum est, eam perdurare ad beneplacitum Sanctae Sedis pro iis qui eam contraxerunt. At postquam Episcopus et Praelatus receptus est, atque est in pacifica possessione suae Ecclesiae, nullam suspensionem contrahunt illi qui ei debitam obedientiam praestant, quamvis literas Apostolicas non exhibuerit; receptio enim recipiendi actione finitur, atque cum Episcopus vel Praelatus pacifice suam Ecclesiam possidet, supponenda est S. Sedes acquiescere, et possessionem Ecclesiae aut Monasterii utcumque peractam ratam habuisse; sin minus praedicti Episcopi et Praelati in pacifica possessione minime versari possent.

APPENDIX XLIII.

De suspensione lata in Ordinarios aliquem ordinantes absque titulo.

Ne turpi paupertate pressi Ecclesiae viri mendicare, vel vetitis lucris sese implicare cogentur, Concilium Tridentinum statuit, clericos omnes qui ad sacrum Subdiaconatus ordinem provehendi essent, sufficientibus redditibus instruerentur, quibus vitam honeste ducere possent. Neminem hinc ad maiores ordines promovendum absque titulo statuit, qui est *Ius percipiendi fructus annuos iuxta taxam ab Episcopo determinatam pro honesta Clerici sustentatione.* Quamvis enim Christus Dominus paupertatem discipulis suis commendasset, nulli tamen eis praecepisse legimus ut sibi quae necessaria essent ad vitae sustentationem mendicando compararent. Hinc Sess. XXI, Cap. 2 de Reformatione haec in re Patres Tridentini statuere:

« Cum non deceat eos, qui divino ministerio adscripti sunt, » cum ordinis dedecore mendicare. » aut sordidum aliquem quaestum » exercere, compertumque sit, » complures plerisque in locis ad sacros ordines nullo fere delectu » admitti, qui variis artibus ac fallaciis confingunt se beneficium » ecclesiasticum, aut etiam idoneas » facultates obtinere; statuit Sancta » Synodus, ne quis deinceps clericus saecularis, quamvis alias sit » idoneus moribus scientia et aetate, » ad sacros ordines promoveatur, » nisi prius legitime constet, eum » beneficium ecclesiasticum, quod » sibi ad victum honeste sufficiat, » pacifice possidere. (1)

» Id vero beneficium resignare » non possit, nisi facta mentione, » quod ad illius beneficii titulum

(1) Huius decreti ratio perbelle ab Innocentio III significata fuit Episcopo Zamorensi his verbis: « Cum secundum Apostolum qui Altari servit, de altari » vivere debeat et qui ad onus eligitur repelli non debeat a mercede; patet a » simili ut clerici vivere debeant de patrimonio Iesu Christi, cuius obsequio deputantur, ut ipsa nominis ratio persuadet. Cum enim a Clero, quod est sors, » vel haereditas, Clerici appellantur, quia in sui ordinatione vel assumuntur in » haereditatem domini, vel assequuntur haereditatem in ipso, ut vere possint psallere » cum propheta dicente: *Dominus pars haereditatis meae*; dignum est ut Ecclesiae stipendiis sustententur, in qua et per quam divinis obsequiis adscribuntur. » Licet autem praedecessores nostri ordinationes eorum qui sine certo titulo promoverentur, in iniuriam ordinantium irritas esse voluerint et inanes; Nos tamen » benignius agere cupientes, tamdiu per ordinatores vel eorum successores provideri volumus ordinatis, donec per eos ecclesiastica beneficia consequantur; ne forte » clamores clericorum pauperum, quos in anres Domini Sabaoth credimus introire » indurata facie negligere videamur. » Migne, Patrolog. Lat. Tom. 214, col. 68.

» sit promotus, neque ea resignatio admittatur, nisi constito, quod » aliunde vivere commode possit; » et aliter facta resignatio nulla sit. » Patrimonium vero vel pensionem » obtinentes ordinari posthac non » possint, nisi illi, quos episcopus » iudicaverit assumendos pro necessitate vel commoditate Ecclesiarum suarum; eo quoque prius » perspecto, patrimonium illud vel » pensionem vere ab eis obtineri, » taliaque esse, quae eis ad vitam » sustendam satis sint. Atque » illa deinceps sine licentia Episcopi alienari aut extinguere vel remitti nullatenus possint, donec » beneficium ecclesiasticum sufficiens sint adepti, vel aliunde habeant unde vivere possint; antiquorum canonum poenas super » his innovando. »

Attamen antiquorum vi canonum Episcopi Clericum sine titulo ordines, tantum ad eum alendum tenebantur, donec sufficiens beneficium consecutus fuisset. Quod et ab Alexandro III in Conc. Lateranensi statutum fuit « Episcopus si » aliquem sine certo titulo de quo » necessaria vitae percipiat, in diaconum vel Presbyterum ordinarit, tamdiu ei necessaria subministret, donec in aliqua Ecclesia ei convenientia stipendia militiae clericali assignet. Nisi talis » ordinatus de sua vel paterna hereditate subsidium vitae possit » habere. »

Quibus innuitur Clericum etiam

ad titulum patrimonii posse ad maiores ordines promoveri, quo titulo si promotus fuerit, Episcopus ad nihil tenetur.

Ut quisque videt, antiquis Canonibus Episcopi non censura aliqua, sed una poena obstringebantur, Clericis necessaria ministrandi si absque iusto titulo eos simpliciter ad maiores ordines promovissent.

Diximus simpliciter; etenim si Episcopi aliquem ordinassent et sine titulo et cum pacto de non petendis ab se alimentis, hoc in casu triennalem suspensionem ab collatione ordinum incurrebant. Quae in re ad lectorum nostrorum eruditionem ea quae scribit el. Avanzini, *Commentarii in Constit. Apostolicae Sedis Edit. 3 manual. 1874* exscribimus.

« Gregorius IX in Cap. *Si quis* » 45, *De Simonia*, haec statuit: » *Si quis ordinaverit, seu ad ordinem praesentaverit aliquem, » promissionem vel iuramentum ab illo recipiens, quod super provisione sua non inquietet eundem, » Ordinator a collatione, praesentator vero ab executione ordinum per triennium, et ordinatus ab ordine sic suscepto, donec dispensationem super hoc per Sedem Apostolicam obtinere meruerint, noverint se suspensos.*

» Eiusmodi iuris dispositio, uti » patet, ex parte tantum est innovata; incurrunt enim hanc suspensionem solum ordines.

» Haec dispositio reperitur in » decretalibus sub titulo *de Simonia*, quia propositus casus Simoniam redolet. Neque huic iuris » dispositioni derogaverat Tridentina Synodus, quae immo hac in re » veteres canones innovavit. (1)

» Namque Tridentina Synodus » de titulo S. Ordinationis plura » disponens in *Cap. 2 Sess. 21 de Reform.* his verbis caput hoc » clausit: *antiquorum Canonum poenas super his innovando*: ideoque dispositio Gregorii IX de qua loquor, renovata censenda erat, quamquam etiam ob speciem Simoniae esset inflicta.

» a) Abs re hic non erit, indicare quamdam dubitationem ortam tam post Tridentinam Synodum » super illis verbis: *antiquorum canonum poenas super his innovando*. Nonnullae erant poenae » antiqui iuris relatae in Decreto » Gratiani can. *Neminem*, et Can. » *Sanctorum dist. 70*, quibus canonibus infligebatur perpetua privatio executionis ordinis in eos, » qui sine titulo ordinabantur, idque in iniuriam ordinatoris sine titulo: » sed aliae poenae erant minus antiquae, quae derogaverant illis » antiquissimis, et sunt illae quae leguntur in *Decretalibus, Capitibus 2, 4, 16, et 23 de Praebendis*, et *Cap. 37 eod. tit. in 6*, quae quidem poenae non plectunt

» ordines, sed ordines et sine » censura; namque his capitibus » hoc principium dumtaxat continetur: ordinans sine titulo clericos in sacris ordinibus, tenetur » eisdem subministrare congrua alimenta donec per ipsum ordinantem vel per alium consultum non fuerit titulo S. Ordinationis.

» S. Congregatio authentica Concilii Tridentini interpret in dubio solutione, iuxta ea quae tradit » Fagnanus in *cap. cum Secundum, de Praebendis n. 63 et seq.*, hanc » tenuit viam, ut non intelligeretur renovata poena antiquissima, » propterea quod eidem poenae iam esset derogatum per subsequentes canones, quando tamen » ageretur de ordinato sine titulo » non interveniente fraude: quod » si fraus interveniret, puta ob fictum falsumque titulum, quo » ordinatus decipiat Episcopum, » tunc sustinet Fagnanus locum » habere vetustissimam poenam in » sic ordinatum.

» Successit Constitutio Xisti V » *Sanctum et salutare*, edita die » 5 Ianuarii 1589, qua Pontifex ille » praeter alias poenas suspendit tam » ordinantem quam ordinatum, nulla » distinctione facta, nisi iustus error » vel probabilis facti ignorantia Episcopum excusaret. Quam constitutionem tamen ad terminos communis iuris et Constitutionis Pii II,

(1) Animadvertimus, in Trident. Capite nihil haberi de pacto de non inquietando super provisione Episcopo, sed sermonem tantum esse de Clerico ad maiores ordines non promovendo absque iusto titulo.

» *Cum ex sacrorum*, editae die
 » 17 Novembris 1461, reduxit po-
 » stea Clemens VIII in Const. Ro-
 » manum Pontificem, edita die 28
 » Februarii 1596. Ita res manserat
 » ut prius.

» Denique Urbanus VIII in Const.
 » *Secretis*, edita die 11 Decem-
 » bris 1624 inter cetera perpetuo
 » eos suspendit qui cum falsis vel
 » fictis aut fiduciariis patrimonii
 » titulis se ad ordines promoveri
 » fecerint. Quod est id, quod do-
 » cuerat cum aliis Fagnanus, quod-
 » que iam confirmaverat S. Congre-
 » gatio Concilii die 27 Novembris
 » 1610, ut refert Benedictus XIV
 » *Institut. eccles. 26, n. 16.*

» b) Hic facile quaeritur; quid
 » hodie sentiendum post Constit.
 » *Apostolicae Sedis* de iis clericis
 » saecularibus, qui fortasse conficto
 » titulo ordinari se fecerint?

» Resp. Puto nulla censura ir-
 » retitos esse, tum quod suspensio
 » ab Urbano VIII inflictata cessavit,
 » tum quod Tridentina expressio,
 » antiquorum canonum poenas su-
 » per his innovando, de qua, ut
 » exposui, iampridem dubitatum
 » est, videtur quoque cessasse,
 » quum Constitutio *Apostolicae Se-
 » dis*, renovans Tridentinas censu-
 » ras, non videatur renovasse cen-
 » suras Tridentinas indirecte infli-
 » ctas. »

Hisce ex clar. Avanzini prae-
 missis, en quid in re Pius Papa IX
 statuit: *Suspensionem per triennium
 a collatione ordinum ipso iure in-*

*currunt aliquem ordinantes absque
 titulo beneficii vel patrimonii cum
 pacto ut ordinatus non petat ab
 ipsis alimenta.*

Atque ante omnia inquirendum
 est: utrum post Pianam suspensio-
 nem ordinantes huiusmodi tenean-
 tur ad alimenta clericis ordinatis
 praestanda donec sufficienti titulo
 provisi fuerint, prout in antiquo
 iure decernebatur. Cuius quaestio-
 nis ratio est, quia in Constitutione
Apostolicae Sedis censurae tantum
 limitatae reperiuntur, integrae con-
 sequenter manent poenae consti-
 tutae, quae censurae rationem non
 induant.

Verum manifestum est, in cit.
 capite Pium Papam IX innovasse
 Gregorii IX decretum quo una trien-
 nalis suspensio a collatione ordinum
 decernebatur in ordinantem. In cit.
 Urbani VIII Constit. *Secretis* uni
 promoti perpetuae suspensionis poe-
 na plectebantur. In Constitutione
 autem *Cum ex sacrorum* a Pio II
 lata, quibus Urbanus VIII non de-
 rogavit, non agebatur de promotis
 sine titulo, sed de iis clericis, quo-
 rum nonnulli *extra tempora a iure
 statuta, quidam ante aetatem le-
 gitimam, aliqui vero sine dimisso-
 riis literis* ad sacros ordines pro-
 moti fuerant, ut inde intelligamus
 poenas illas non esse ad praesen-
 tem casum applicandas. Quin et
 illud addendum, a Pio II nullam
 poenam in Ordinantes decretam,
 sed tantum in ordinatos suspen-
 sionem statutam fuisse. At neque

Xistus V Episcopus sic ordinantes
 poenae de clericis ordinandis alen-
 dis subegit. Ex quibus inferimus,
 poenam hanc iam in desuetudinem
 abiisse, neque a Pio Papa IX ullo
 pacto fuisse renovatam, quamvis in
 Constitutione sua de unis censuris
 limitandis sollicitus fuerit.

Post haec, ex lectione Capituli
 manifestum esse putamus praesen-
 tem suspensionem incurrere Ordina-
 rios illos qui aliquem ordinant
 absque titulo beneficii vel patri-
 monii cum pacto ut ordinatus non
 petat ab ipsis alimenta: consequen-
 ter ad illam incurrendam satis non
 esse ut Ordinarius aliquem ad Sub-
 diaconatum promoveat absque ti-
 tulo beneficii vel patrimonii, sed
 simul necessarium esse ut praecedat
 pactum de non petendis alimentis;

qua de causa, cum in lege odiosa
 versemur et stricte interpretanda,
 si eiusmodi pactum desit, ordinans
 Clericum absque titulo beneficii vel
 patrimonii hanc triennem suspen-
 sionem non incurrit.

Titulus vero ex Concilii Triden-
 tini dispositione debet esse vel be-
 neficium ecclesiasticum quod Cle-
 rico ad victum honeste sufficiat,
 quodque pacifice possideat. Qua
 de causa nominatio, praesentatio
 ad beneficium, multo minus pro-
 missio nequeunt constituere sacrae
 ordinationis titulum; sicut nec ca-
 pellaniam laicalis, cum beneficium
 ecclesiasticum non sit; quamque
 idoneam ad titulum ordinationis non
 esse declaravit. S. Congregatio Con-
 cillii die 26 Novembris 1723. (1)
 Plures atque praecipui Canonistae

(1) Cf. Thesaurum Resolutionum S. Congr. Concilii, Tom. 2 pag. 551. Attamen
 eiusmodi Capellaniam mere laicales possunt constitui in titulum patrimonii. Qua
 in re ita loquitur Lucidi *De Visitatione SS. Liminum Tom. 1 pag. 450, n. 399:*
 » Quaeritur itaque an titulum ordinationis praebere queat? Negat Monacellus
 » *Formul. Leg. pract. App. ad part. 3 Instr. 8. n. 11* contra Morenum; et
 » ratio est, quia cum huiusmodi Capellaniam non sint vera beneficia, hinc non
 » possunt inservire ad hoc, ut quis titulo beneficii cum iisdem Capellaniis ordinetur.
 » At vero licet beneficii titulum hae capellaniam constituere nequeant, nihilominus
 » poterunt saltem constituere titulum patrimonii, ita ut qui cum iis ordinetur
 » non titulo beneficii, sed titulo patrimonii ordinatus dici debeat. Quam quidem
 » conclusionem recipit et amplectitur ipse Monacellus *loc. cit. num. 16* ait enim:
 » *Una concluditur, eos qui tales capellanas vitalitias obtinent, ordinari non
 » tamquam ad titulum beneficii, sed tamquam ad titulum patrimonii.*

» N. 400. Confirmari haec sententia potest exemplo foundationum illarum, quae
 » appellantur *patrimonia sacra*, quaeque a testatoribus institutae sunt, ut certo
 » cuidam personarum coetui adiudicentur ad sacros ordines suscipiendos, qualis
 » erat ea de qua agebatur in *Ravennaten. Patr. Sacr. 19 Iulii 1783*. In ea
 » siquidem haec, quae sacris hisce patrimoniis communiter inhaeret, conditio adiecta
 » erat, ut Capellanus, ubi primum aliter provisos foret, capellaniam iure excideret
 » et sic alterius Capellani nominationi fieret locus, iuxta legem foundationis. Itaque
 » cum Andreas Cignani, qui ad illud sacrum patrimonium nominatus fuerat, et

exigunt beneficium istud perpetuum esse debere, cum sin minus Clericus eo titulo ordinatus posset eo vel quandocumque, vel finito tempore privari, atque cum ecclesiastici ordinis dedecore mendicare cogeretur. Attamen si beneficium illud ea conditione in titulum collatum fuerit, ut eo tunc solum privari possit, cum alio titulo sufficienti provisus fuerit, titulus validus et legitimus censetur et est, cum perpetuo aequipolleat; Clericus enim titulo necessario numquam carebit. (1)

Verum si desit beneficium, ad

» per illud ad ordines ascenderit, parochialem quamdam Ecclesiam adeptus fuisset, » S. Concilii Congregatio definivit, locum esse novae nominationi. »

(1) Qua in re de cetero haec scribit Lucidi De Visitatione Sacrorum Liminum, Tom. 1 pag. 449 n. 397. « At vero si patronus, aut alius quilibet, cui nominatio » beneficiati, vel Capellani competit, data Episcopo rite fide in forma iuris valida » polliceatur, sese beneficiatum vel Capellanum, quoad vixerit (hic nempe, non » patronus) vel aliter de congruo titulo provideatur, a beneficii, vel Capellaniae » possessione amoturum non esse, ita ut titulus ex precario ad effectum de quo » agitur, perpetuus efficiatur, tum beneficium illud, vel Capellania in usum patri- » monii sacri potest admitti, veluti animadvertit Benedictus XIV *Inst. Eccles.* 26 » n. 9.

Atque n. 398 « Monacellus tit. 13 form. 3, n. 17 haec tradit hac super re: » Item s. Congregatio Concilii aliquando dispensat ob penuriam Sacerdotum, vel » paupertatem locorum, ut quis possit promoveri ad titulum Capellaniae amovibilis, » dummodo sit redditus sufficiens pro victu, accedente obligatione valida de non » removendo ordinando, durante illius vita, prout indulgit in *una Mutinen.* 17 » Decembr. 1690, et *Eugubina* 17 April. 1706 etc.

(2) Qua de causa constitui nequit in futura haereditate a patre obtinenda; donec enim ea delata non fuerit, nullum haeredi parit emolumentum.

Sed neque in propriae industriae lucris. Nam S. Congregatio Concilii mense Octobris 1589 rogata: « Si quis tantum habeat, quod ex industria, vel honesto » labore lucratur, puta quod sit musicus, magister grammaticae, pictor, scriptor, » aut alterius licitae professionis; idque sit sufficiens ad sustentationem vitae, » poterit ne promoveri? Decretum est: » *Non posse.*

Nec in mobilibus et semoventibus, ut decretum fuit ab eadem S. Congr. Concilii die 29 Nov. 1670: « Communitas S. Angeli Syontinae Dioecesis exponit per Or- » dinarium admitti ad sacros Ordines Clericos, assignato patrimonio in bonis mo-

maiores ordines promovendus ordi-
nari poterit titulo patrimonii quod
complectitur donationem quamlibet
irrevocabilem bonorum stabilium
ordinando factam, qua honeste su-
stentari valeat. Ut autem legale sit
hisce conditionibus instrui debet;
ut 1°. sufficientes redditus producat
ad honestam Clerici ordinandi su-
stentationem iuxta taxam vel Dioe-
cesis consuetudinem quae varia est;
et ut ipse realiter bonorum assigna-
torum possessionem obtineat, pu-
blico instrumento mediante de more
conficiendo. (2)

2°. Qua de causa bona in patri-

monium assignata certa atque de-
terminata esse debent; hic ager
ex. gr. haec domus etc. Neque
satis esset si in patrimonium assi-
gnaretur pars aliqua indeterminata
atque indivisa; ex. gr. pars agri
huius vel illius, domi etc. quin
exprimatur et determinetur positio,
quantitas, redditus etc.

3°. Demum eiusmodi bona *stabilia*
esse debent; qua in re haec
ex cit. Lucidi asserenda ducimus,
loc. cit. n. 408 pag. 454... « Super
» praedicta patrimonii constitutione
» insuper est advertendum quod,
» *nemo est* (ita S. Congr. Concil.
» in memor. Brugen. 1855 §. circa)
» *qui nesciat, patrimonium sacrum*
» *ex bonis certis, stabilibus ac fru-*
» *giferis conficiendum esse.* Hinc
» consequitur, quod census, iuxta
» leges a S. Pio V praestitutas im-
» positi, quoniam inter bona stabi-
» lia numerantur, (Bened. XIV,
» *Inst. Eccl.* 26, n. 12) canoni-
» cum ordinationis titulum tribuere
» possint, modo eae cautiones adhi-
» beantur, quae a S. Congr. Con-
» cillii praescriptae sunt in *Nullius*

» bilibus et semoventibus, et cum hoc cedat in grave damnum eiusdem Commu-
» nitatis, et credat esse contra dispositiones canonicas, ad tollendas controversias
» simplex instat declarari, an possit patrimonium assignari super mobilibus, et
» dictis animalibus. S. Congr. respondit: *Negative.*

Item neque in obligatione personali, ut legitur in *Brugen. 1855 §. Nec satis:*
« Cum Imperator Clerico Florentino diploma concessisset, seu titulum mensae pro
» sua honesta sustentatione, quousque provideretur de sufficienti beneficio, et in
» dubium revocatum esset, an licite et valide ordinari possit ad titulum dictae
» mensae. » Responsum fuit. *Negative.*

Quod demum locum habet, etiamsi ipse Episcopus personali sua obligatione
promitteret, sese patrimonii titulo satis esse facturum, ut patet ex Lucidi *loc. cit.*
n. 419 pag. 458.

» 21 Jun. 1629, lib. 14, dec.
» pag. 109, a tergo, quae ita se
» habet: Quaeritur, an super annuis
» perpetuis censibus constitui pos-
» sint patrimonia pro clericis ad
» sacros ordines promovendis? S. C.
» respondit, posse super censibus
» perpetuis cohaerentibus rei im-
» mobili, et cum legitimis cautio-
» nibus, et dummodo proprietas
» census sit talis summae, ut in
» casu restitutionis censuum debi-
» tores teneantur pretium deponere
» penes aedem sacram, vel perso-
» nam fide et facultatibus idoneam
» ad effectum investiendi quanto
» citius in aliis censibus eiusdem
» qualitatis, vel in bonis stabilibus,
» vel in locis montium non vaca-
» bilibus, durante hoc patrimonii
» titulo, nullatenus, nisi ad prae-
» scriptum SS. Canonum, et S. C.
» Tridentini, alienandis, ad quod
» investmentum faciendum tenean-
» tur ipsi ordinati sub poena sus-
» pensionis ipso facto.

» Quod si contigerit patrimo-
» nium ab aliis quam ab ordinandis
» in huiusmodi censibus constitui,